

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : — — — —

Žal. úřad vyhověl nař. rozhodnutím odvolání Hugona G. a osvobodil jej od viny přestupku § 187 zák. čl. XIX:1907, nepřihlášení zaměstnance pojišťovny »Domov« k nemoc. pojištění, a to z toho důvodu, že G. nepřijal zmíněného zaměstnance do služeb, nýbrž přijali jej sekretáři E. a G. Vychází tedy žal. úřad z právního názoru, že G., ředitel pojišťovny »Domov«, není zodpověden za nepřihlášení zaměstnance proto, že ho nepřijal do služby. Tento právní názor označuje stížnost za nezákonný a to právem.

Přestupku § 187 zák. čl. XIX:1907 dopouští se zaměstnavatel za předpokladů tam uvedených. Na otázku, koho jest pro obor nemoc. pojištění považovati za zaměstnavatele, dává odpověď zákon sám. Označujet' zák. čl. XIX:1907 ve znění zák. č. 248/23 v § 22 »za zaměstnavatele podle tohoto zákona« — zcela odlišně od všeobecných předpisů právní poměr zaměstnance k zaměstnavateli upravujících — onu osobu, na jejíž účet se vykonávají práce nebo služby uvedené v § 1 odst. 1 tohoto zák. Tomuto ustanovení jest rozuměti tak, že zaměstnavatelem jest osoba, ať fysická či právní, v jejímž podniku nebo hospodářství se výsledky prací pojištěncových, ať již pozitivně ve formě úspěchu nebo negativně ve formě ztráty, objevují, že nezáleží tedy na tom, kdo zaměstnance přijal do služby, nýbrž na tom, komu zaměstnanec práce nebo služby koná nebo přesněji řečeno, komu úspěšná činnost jeho přichází na prospěch a koho jeho neúspěchy a ztráty zatěžují. Za právnickou osobu ovšem tu vystupuje oprávněný její zástupce. Podle toho neurčuje se pojem zaměstnavatele podle nemoc. zák. okolností, kdo zaměstnance do služby přijme či nepřijme, nýbrž okolnostmi zcela jinými.

Vycházel-li tudíž žal. úřad z názoru, že ředitel pojišťovny »Domov« není zaměstnavatelem, resp. oprávněným zástupcem zaměstnavatele proto, že zaměstnance nepřijal, je tento názor právně mylný, i bylo nař. rozhodnutí z toho důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9107.

Pojištění nemocenské (Slovensko): Před účinností zák. č. 125/27 rozhoduje ve sporech o tom, zda určitý zaměstnanec podléhá pojistné povinnosti podle zák. č. 117/26, v první stolici okresní úřad, v druhé stolici min. soc. péče.

(Nález ze dne 10. března 1931 č. 3859).

V ě c : Dr. Jan Sch. v B. proti župnímu úřadu ve Zvolenu o nemocenské pojištění.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : St-1, veřejný notář, přihlásil přihláškami ze 7. února 1927 došlými k okresní nemocenské pojišťovně v Š. dne 8. února 1927 Jana D. jako písaře za dobu od 16. října 1924 do 31. prosince 1926 s měsíční mzdou 800 Kč a Annu S. jako písařku od 15. srpna 1925 s měsíční mzdou 100 Kč jako občasnou odměnou. Platebním příkazem č. 2277/27 předepsala okr. nemoc. pojišťovna v Š. st-li dodatečně za Jana D. za dobu od 16. října 1924 do 31. prosince 1926 nemoc. příspěvky částkou 1258 Kč 92 h, za Annu S. od 15. srpna 1925 částkou 128 Kč 40 h, úhrnem 1.387 Kč 32 h.

Expositura okr. úřadu v Šahách zamítla rozhodnutím ze 4. července 1927 stížnost st-le proti tomuto platebnímu příkazu. — — —

Z tohoto rozhodnutí se st-1 odvolal, načež župní úřad ve Zvolenu rozhodnutím z 5. května 1928 zrevidoval na základě § 239 odst. 1 zák. o soc. pojištění rozhodnutí expositury okr. úřadu v Šahách, odvolání zamítl a schválil rozhodnutí v odpor vzaté — — —.

Uvažuje o stížnosti na toto rozhodnutí podané, musil nss z důvodu vlastní příslušnosti v první řadě zkoumati otázku, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

Jde tu o instanční přezkoumání výměru pojišťovny, jímž uznala jmenované zaměstnance za podrobené nemocenskému pojištění podle zák. č. 117/26 a vyměřila jim v důsledku toho nemocenské pojistné příspěvky podle § 17 min. nař. č. 4790/1917. Rovněž žal. úřad posuzoval spor s tohoto hlediska a vyslovil, že jmenovaní zaměstnanci podléhají nemoc. pojištění podle zák. čl. XIX:1907 ve smyslu § 1 zák. č. 117/26.

Kompetenční předpis pro takové spory nelze hledati v § 239 zák. č. 221/24, ježto cit. zákon č. 117/26 má v tom směru speciální ustanovení v § 1, jenž stanoví: »Pro zaměstnance podrobené pojištění podle právního předpisu o pensijním pojištění soukr. zaměstnanců, čítajíc v to i osoby u pensijních ústavů skutečně pojištěné a dále osoby uvedené v § 2 odst. 1 č. 1, 4 a 7 zák. č. 89/20 . . . zůstávají v platnosti ustanovení §§ 1—10, 13, 19—38 a 41, 1. odst. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., jakož i obdobná ustanovení zák. čl. XIX:1907 a zákonů je pozměňujících a doplňujících i přes 30. červen 1926. Jinak vztahují se i na tyto osoby ustanovení zák. č. 221/24.«

Zde cit. § 41 odst. 1 zák. č. 33 ř. z. z r. 1888 — platný pro historické země — stanoví příslušnost dohlédacích úřadů (politických úřadů) k rozhodování sporů mezi zaměstnavateli a pokladnami o závazcích na placení příspěvků atd. Obdobný tomuto předpisu jest na Slov. § 156 zák. čl. XIX:1907, ve znění § 23 vl. nař. č. 199/22, jenž řešení takových sporů příkazuje příslušné vrchnosti podle § 176 zák. čl. XVII:1884, t. j. živn. vrchnosti I. stolice (v daném případě okresnímu úřadu) a od tohoto úřadu jde odvolání přímo k min. soc. péče.

V řízení tomto není župní úřad vůbec povolán, aby rozhodoval jako instance. Učinil-li tak župní úřad přece, jest rozhodnutí jeho výrokem úřadu absolutně nepřislušného.